

3116 203

3 en 3 attige.

21126 113

天寶曆二年正月

Den 8öfta:

Låt kosta hvad det kosta vill, men
likväl, skall jag trua till en ~~helt~~ som
är grann, Ty skonheten behagar mig,
Jag älskar deg rätt innerlig, den står
mig också an; Kom därför fröna Blicka
du, till mig nu, till mig nu, dig vill
jag just älska.

Den Rife.

”Gillt älskar du den dig är lit, men jag älskar den som är rik och har stor Capital; Ty har jag pengar har jag fröjd, Då lefwer jag både glad och nöjd, si detta är mitt wal, kom därför till Glicka du, till mig nu, :/: dig vill jag just älska.

Den Fattige.

Stall lag bar i mörkret i vandra
Med min för mig vilste gå,
Da jag ser hne andra
Svava och en lilla far.

Zu fonn bar mit belu hleru,
 Zu fonn wigor all mit fteru.
 Stom oc hundera nu mit fteru,
 Morn die ag ar die morn

1 jag fört på färlig tände,
 Men det i stället på dig,
 Sönnen jag mitt bästa tänkte,
 Dertor glöm på att jag mig.

၂၀၁၁ ခုနှစ်

2. In hvar þag min Brista, ok andvar
 nu min Sang; Sag beoer til þen
 bögste, min tid e! blit for lang; Den
 Gessen som sig tanser en trogen Skide
 fa, Den lofwen bær hon bállu, som hon
 fan lita på.

la vinden klar, Så brinner og den
fæle, som du self uplyndt har; Sag
dig mit hjerte stærkt, og trogen mot
dig at; Sag havde på dig stærkt, og
dømmet til dig bar.

Men hvi dröjer du så länge,
Hvi oroar du mig så,
När jag saknar ditt umgänge,
Svarför skall jag lida då?

Döden må mig hädantaga,
 Lifvet är en bördas swår;
 Jag må följa dina lagar
 Från min första ungdomsår.

Men jag må mig munter wisa,
Då jag uti sällskap är,
Deras får mitt hjerta lisa,
Den jag älskar, är ej här.

Den Fjerde:

Som liten Glicke jag smekte min docka,
Och mig förnöjde en blomma, ett blad,
Sic! jag på ången att blommorna plocka,
Hoppa och dansa som ledlingen glad,
Och mina nöjen afbrötos så jällan:
Blott att mig roa war allt mitt begär,
Sic! jag allena till lunden wid tällan,
War det då endast att roa mig der.

Sag wärte hastigt och lekarna flydde:
En Ungling såg mig, fann wäg till
min själ,